

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14797/2023
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Костић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Драган Сворцан, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2342/22 од 16.11.2022. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2342/22 од 16.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2342/22 од 16.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 445/22 од 15.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди право сусвојине сваког од тужилаца са уделима од по 1/2 дела, на основу одржаја на кат. парцели .., шума пете класе, у површини од 11 ари 75 м², уписана у Лист непокретности .. КО ..., што би тужени био дужан да призна и трпи да тужиоци укњиже своје право сусвојине. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 108.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2342/22 од 16.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23-други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Одлуке у парницама са тужбеним захтевом као у овом случају зависе од утврђеног чињеничног стања. Предмет тужбеног захтева је утврђење права сусвојине тужилаца на предметној парцели са по 1/2 идеална дела по основу одржаја. Према утврђеном чињеничном стању, матична кат. парцела .. била је власништво ГГ и ДД, правних претходника туженог, док је кат. парцела .. била валсништво задруге ГГ-ДД, правног претходника тужилаца. Цепанем матичне кат. парцеле .. (1961. године), настале су кат. парцеле: .. (овде спорна парцела) и .. . Решењем Среског суда у Аранђеловцу Р 62/61 од 07.12.1961. године, којим је раскинута имовинска заједница задруге ГГ-ДД, констатовано је да предметна парцела .. није обухваћена решењем о деоби јер се води на ЂЂ, ГГ и ДД, који на исту плаћају порез. Кат. парцеле .. (овде спорна парцела) и .. (снимљене 1965. године) биле су предмет судске деобе у поступку Р 214/65 којом је извршена деоба имања у сувласништву ЂЂ, ГГ и ДД (окончане 10.01.1966. године). На основу ове деобе, предметна парцела .. укњижена је у корист ГГ, правног претходника туженог, који се све време налазио у државини ове парцеле, а након његове смрти у државини се налази и тужени. Утврђено је да је правним претходницима тужилаца било познато да су правни претходници туженог били у државини ове парцеле, који све време плаћају порез за ову парцелу. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да нису испуњени услови за стицање права својине тужилаца на предметној парцели одржајем у смислу одредбе члана 28. став 4. Закона о основама својинско-правних односа, јер ни правни претходници тужилаца, а ни тужиоци нису били у њеној државини, већ су у државини били правни претходници туженог.

По оцени Врховног суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 28. Закона о основама својинско-правних односа (који се односи на стицање права својине по основу ванредног одржаја), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у донетим у истим чињеничним и правним ситуацијама.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђења права својине поднета је 10.10.2017. године, ради утврђења права својине, а вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**